

MIC	MATICHON <small>INFORMATION CENTER</small>	Subject Heading :
Source : ไทยรัฐ (ข่าว)		
Date : 3 เม.ย. 2559	Page : 15	No :

♣ ผากซังเทรนเนอร์โหด : ที่ศาลอาญา เมื่อวันที่ 1 เม.ย. ร.ต.อ.อดุลย์ ชุมไชโย รอง สว. (สอบสวน) สน.หัวหมากคุมตัวนายธนะเมศร์ โคจรนา อายุ 35 ปี ครูฝึกเพาะกาย ผู้ต้องหาตักข่มขืนฯ พยายามฆ่าผู้อื่นฯ มาขึ้นคำร้องผากซังต่อศาลสดแรก หลังทำร้ายร่างกายบังคับข่มขืน น.ส.เอ (นามสมมติ) นศ.ปี 4 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่ห้องพักย่านหัวหมาก สาเหตุจากความหึงหวง ศาลพิจารณาคำร้องและสอบถามผู้ต้องหาแล้วไม่คัดค้านจึงอนุญาตให้ผากซังได้ ในวันที่ไม่มีญาติของนายธนะเมศร์มาขึ้นหลักทรัพย์ประกันตัว เจ้าหน้าที่นำตัวไปคุมขังที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ.

MIC MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :
Source : ไทยโพสต์		
Date : 3 เม.ย. 2559	Page : 5	No :

มาตรการแทนการฟ้อง โต้ะไร เสียะไร (ตอนที่ 3)

มอง หลาย มุม

ในตอนที่แล้วเราได้กล่าวถึงความผิดหลายประการที่อยู่ในข่ายจะใช้กระบวนการไกล่เกลี่ยชั้นสอบสวน ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งใน “มาตรการแทนการฟ้อง” ที่จะนำมาใช้เพื่อเบี่ยงเบนคดีไปจากกระบวนการยุติธรรมตามปกติที่เรารู้จัก เข้าใจและใช้กันมาอย่างยาวนาน ในตอนนี้คงมาดูกันต่อถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการนำกระบวนการไกล่เกลี่ยมาใช้ในชั้นสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจ

ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในคดีดังหลายต่อหลายเรื่องที่ผ่านมา เราจะพบว่าเมื่อถึงเวลาที่ผู้ต้องหาเป็นบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคมสูง ไม่ว่าจะเป็ลูกหลานของเศรษฐีที่ร่ำรวยมีเงินมีทองล้นฟ้า หรือเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งใหญ่โตจนเรียกได้ว่าเป็นผู้มีอิทธิพลในบ้านเมือง ไม่รู้เป็นเพราะเหตุใดที่คดีความเหล่านี้จะได้รับการดูแลพิทักษ์เป็นพิเศษ กว่าจะดำเนินการได้ กว่าจะส่งฟ้องแต่ละเรื่อง เรียกได้ว่าสอบสวนกันแล้วสอบสวนกันเล่า จนดูเหมือนจะกลัวการดำเนินคดีการฟ้องร้องบุคคลเหล่านี้กันนักกันหนา ในคดีที่ลูกเศรษฐีกระทำความผิดบางเรื่อง เรียกได้ว่าสอบสวนไปสอบสวนมาจนทำให้เวลาผ่านไป จนอายุความของข้อหาเล็กๆ น้อยๆ บางข้อหาแทบจะขาดไปแล้ว

ทำให้บางครั้งเรามานึกเปรียบเทียบกับอีกหลายคดีที่ผู้ต้องหาไม่ใช่คนร่ำรวย ไม่มีฐานะมากนัก จนกระทั่งเรียกได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ยากจน หาเช้ากินค่ำ คดีเหล่านั้นกลับสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องสอบสวนเพิ่มเติมอะไรกันมากมายนัก ภายในเวลาไม่นานก็สามารถส่งฟ้องคดีต่อศาลได้ อย่างหากบังเอิญว่าเป็นคดีที่ผู้ต้องหาเป็นคนชั้น

โดยสารประจำทาง ก็ทำให้น่าคิดเหมือนกันว่าการดำเนินการ
จะใช้เวลาเหมือนกับกรณีลูกหลานเศรษฐีเป็นผู้ต้องหาด้วย
หรือไม่

เบื้องลึกเบื้องหลังคดีประเภทเหล่านี้จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง
เราคงไม่อาจรู้ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่สะท้อนได้อย่างชัดเจนจากกรณี

การ “เลือกข้อหา”

ลักษณะนี้เองที่มีโอกาสจะถูกใช้เป็นช่องทางในการ
หาผลประโยชน์จากการนำ “มาตรการแทนการฟ้อง”
มาใช้ได้มาก เพราะการตั้งข้อหาแบบหนึ่งทำให้ต้อง
ฟ้องคดีต่อศาล แต่หากเลือกไปตั้งข้อหาอีกแบบ
หนึ่งจะทำให้ผลกลายเป็นตรงกันข้ามที่จะทำให้ใช้
“มาตรการแทนการฟ้อง” ได้ การใช้ดุลพินิจแบบนี้ถือเป็น
อันตรายได้มาก แกมมาตรการที่โฆษณาชวนเชื่อว่าเป็น
มาตรการตรวจสอบพฤติกรรมแบบนี้ เอาเข้าจริงก็มีช่อง
โหวอยู่เต็มไปหมดที่คงจะยกไปกล่าวถึงกันต่อไป

เหล่านี้คือ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐที่ทำให้คิดไปได้ว่ามีการปฏิบัติที่แตกต่างกันตามสถานะของผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้อง

การใช้ดุลพินิจที่มีผลต่อคดีเหล่านี้หลายๆ ครั้งตรวจสอบได้ยากกว่าเป็นการใช้ดุลพินิจเพื่อเอื้อประโยชน์โดยมิชอบหรือไม่ หรือเป็นเพียงการใช้ดุลพินิจตามปกติที่อาจจะมีความเห็นแตกต่างกันได้ ระหว่างผู้ที่ใช้ดุลพินิจเหล่านี้กับบุคคลอื่นที่จับจ้องมองสถานการณ์เดียวกัน การใช้ดุลพินิจอย่างหนึ่งที่เป็นช่องทางของการหาผลประโยชน์ได้ง่ายๆ หากนำไปเผยแพร่ไว้กับ “มาตรการแทนการฟ้อง” คือการตั้งข้อหา

เวลาที่เรานึกว่าการกระทำครั้งใดเป็นความผิดอะไรนั้น สำหรับความรู้สึกของคนทั่วไปที่ไม่เข้าใจกลเม็ดเด็ดพรายวิธีการเล่นแร่แปรธาตุในทางคดี อาจจะมีความรู้สึกที่ว่าเป็นเรื่องที่ชัดเจนว่าการกระทำครั้งใดครั้งหนึ่งควรจะเป็นความผิดฐานใด ข้อหาใด และการกระทำความผิดเหล่านั้นจะอยู่ในข่ายที่จะใช้วิธีการอย่างเช่น “มาตรการแทนการฟ้อง” ได้หรือไม่ แต่ในความเป็นจริงและในชีวิตจริงเรื่องไม่ได้ง่าย และตรงไปตรงมาแบบนั้น ในทางปฏิบัติแม้ขณะที่ยังไม่นำ “มาตรการแทนการฟ้อง” มาใช้ด้วยซ้ำ ก็ยังมีการทำอะไรหลายอย่างในการตั้งข้อหาที่ทำให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยอยู่เสมอ เพราะจริงๆ แล้วการ “เลือก” จะตั้งข้อหาสำหรับความผิดครั้งใดครั้งหนึ่งมี “ดีกรี” ของการใช้ดุลพินิจอยู่มากกว่าที่เราคิด

ความผิดประการหนึ่งที่อยู่ในข่ายที่จะใช้ “การไกล่เกลี่ยชั้นสอบสวน” ได้ และนำมาเป็นกรณีศึกษาได้อย่างดีคือ ความผิดฐานกระทำโดยประมาทจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๐

ความผิดฐานนี้สำหรับคนทั่วไปอาจจะคิดว่าเป็นเรื่องซบรอนคนโดยไม่ได้ตั้งใจ และทำให้คนอื่นเกิดบาดเจ็บสาหัสขึ้นมาก็เป็นได้ เช่น อาจจะเป็นการเมาแล้วขับเหมือนที่เป็นข่าวเป็นคราวกันอยู่เสมอๆ แต่หากเรานึกย้อนไปถึงเหตุการณ์ในคดีหนึ่งที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่นานมานี้ ที่ลูกหลานคนรวยระดับเศรษฐีอีกเช่นกันขับรถราคาแพงพุ่งเสียดอีกคันหนึ่งที่เป็นรถซึ่งไม่แพงเท่า เหล็กตัวถังก็ไม่แข็งแรงเท่า จนทำให้รถที่ถูกชนเกิดไฟลุกไหม้จนครอกทั้งคนขับและผู้โดยสารที่อยู่ในรถจน

เสียชีวิตไปด้วยกันทั้งคู่ ข้อมูลที่ปรากฏอย่างหนึ่งคือ ลักษณะการวิ่งและความเร็วของรถหรูคันดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าขับมาด้วยความเร็วสูงอย่างมาก และที่สำคัญคือ การวิ่งมาโดยไม่ปรากฏร่องรอยของการห้ามล้อเพื่อชะลอความเร็วให้ลดลงแม้แต่น้อย จึงเป็นเหตุทำให้เกิดการชนกันขึ้นมีผลร้ายแรงอย่างที่ปรากฏเป็นข่าว

คดีนี้อาจจะอยู่นอกเหนือความผิดที่เราพูดถึงกันเพราะว่าบังเอิญมีผู้เสียชีวิต แต่หากปรากฏเหตุการณ์คล้ายๆ กันนี้ในอนาคต แต่บังเอิญอีกเช่นกันที่ผู้ที่อยู่ในรถคันที่ถูกชนนั้นไม่ถึงกับเสียชีวิต แต่เพียงแค่อันตรายบาดเจ็บสาหัส ท่านคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรตามมา แล้วข้อหาที่จะถูกตั้งจะเป็นอย่างไร

ในกรณีที่เรากำลังพูดถึงอยู่นี้ ข้อหาหนึ่งที่เราอาจมองไปได้คือ การกระทำโดยประมาทจนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส เพราะถือว่าเป็นเหมือนกับอุบัติเหตุอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเหมือนที่แล้วๆ มา หากข้อหาถูกตั้งแบบนี้ การกระทำความผิดครั้งนี้ก็จะอยู่ในข่ายที่จะใช้ “การไกล่เกลี่ยชั้นสอบสวน” เพื่อให้ผู้ต้องหาและผู้เสียหายพูดคุยกันได้ หากผู้ต้องหายอมชดใช้เงินค่าเสียหายจนผู้เสียหายเป็นที่พอใจ ก็จะทำให้สิทธิ์นำคดีอาญามาฟ้องในกรณีระงับไปได้

แต่ในขณะเดียวกัน เหตุการณ์ข้างต้นที่เรากำลังพิจารณานอยู่นี้ หากมองอีกแง่หนึ่งจากการที่รถหรูคันดังกล่าวใช้ความเร็วสูงมากและไม่ปรากฏร่องรอยของการห้ามล้อแม้แต่น้อยขณะที่เกิดอุบัติเหตุ ทำให้คนอื่นฯ อีกหลายคนอาจคิดและมองไปได้ด้วยเหมือนกันว่า อันตรายที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากความประมาท แต่อาจจะเข้าข่ายของการกระทำที่กฎหมายอาญาเรียกได้ว่าเป็นการกระทำโดยเจตนาที่เป็นการ “เล็งเห็นผล” เพราะผู้กระทำเจตนาที่จะขับรถให้พุ่งเข้าชนรถคันหน้า จึงไม่ได้มีการห้ามล้อขณะเกิดเหตุ และผู้กระทำยอมเล็งเห็นได้ว่าผลจากการชนลักษณะดังกล่าวย่อมจะทำให้คนที่อยู่ในรถคันที่ถูกชนได้รับอันตรายอย่างแน่นอน เพราะยากที่การชนด้วยความเร็วและความแรงขนาดนั้นจะไม่ทำให้คนที่อยู่ในรถคันนั้นไม่ได้รับอันตรายอะไรเลย สำหรับบรรดาคนที่มองแบบนี้ข้อหาจะกลายเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนี้มีโทษจำคุกถึง 10 ปี อันจะทำให้กลายเป็นการกระทำที่ไม่สามารถใช้ “มาตรการแทนการฟ้อง” ได้ และมีความผิดคือต้องส่งฟ้องต่อศาลเท่านั้น

การ “เลือกข้อหา” ลักษณะนี้เองที่มีโอกาสจะถูกใช้ เป็นช่องทางการในการหาผลประโยชน์จากการนำ “มาตรการ แทนการฟ้อง” มาใช้ได้มาก เพราะการตั้งข้อหาแบบหนึ่งทำให้ ต้องฟ้องคดีต่อศาล แต่หากเลือกไปตั้งข้อหาอีกแบบหนึ่งจะ ทำให้ผลกลายเป็นตรงกันข้ามที่จะทำให้ใช้ “มาตรการแทน การฟ้อง” ได้ การใช้ดุลพินิจแบบนี้ถือเป็นอันตรายได้มาก แถมมาตรการที่โฆษณาชวนเชื่อว่าเป็นมาตรการตรวจสอบ พฤติกรรมแบบนี้ เอาเข้าจริงก็มีช่องโหว่อยู่เต็มไปหมดที่จะ ยักไปกล่าวถึงกันต่อไป

เพียงแต่ตอนนี้สิ่งที่เราคงต้องตระหนักคือ “มาตรการ แทนการฟ้อง” ที่พูดถึงกันนักกันหนาจะกลายเป็นช่องทาง ที่จะสามารถ “เป่าคดี” ให้สูญหายไปจากสารบบได้อย่างถูก ต้องตามกฎหมาย ด้วยการปล่อยให้แอบตั้งข้อหาเพื่อตั้งให้ มาอยู่ในข่ายที่ใช้มาตรการดังกล่าวได้อย่างอำเภอกใจ เพราะ สุดท้ายไม่ต้องเปิดเผยเรื่องราวต่อสาธารณชนเหมือนกรณีที่มี การฟ้องคดีต่อศาล แต่สามารถทำกันแต่ในแฟ้มที่รู้จักเฉพาะ คนที่เกี่ยวข้อง ทำให้ต่อไปในอนาคตหากต้องการจะช่วยลูก หลานเศรษฐีก็ไม่ต้องใช้วิธีการอะไรกันมากให้ยุ่งยาก แต่ สามารถใช้วิธีการที่ทำให้คดียุติไปได้โดยสิ้นเชิงชนิดที่พื้นฝอย หาดะเข็บกันไม่ได้อีกต่อไป โดยที่มีกฎหมายมารองรับเสีย ด้วยซ้ำไปด้วยการใช้ “มาตรการแทนการฟ้อง” อย่างเดียวก็ อยู่หมด.

Source :

ไทยโพสต์

Date :

3 เม.ย. 2559

Page :

5

No :

กฎหมายว่าไรดี

โดย ช.ช่างหัวหน้า

การนำทรัพย์สินไปเป็นหลักประกันแก่เจ้าหนี้ในการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อต่างๆ นั้น นอกจากเรื่องจำนำ จำนองที่เคยกล่าวมาแล้ว ก็ยังมีการนำทรัพย์สินไปเป็นหลักประกันอีกอย่างหนึ่งที่คล้ายกัน นั่นก็คือขายฝาก

ขายฝาก เป็นสัญญาซื้อขายซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกไปเป็นของผู้ซื้อ โดยมีข้อตกลงกันว่าผู้ขายอาจไถ่ทรัพย์สินนั้นคืนได้ภายในเวลาที่กำหนด แตกต่างจากการจำนำ จำนอง ที่ทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักประกันยังคงเป็นของลูกหนี้ หากลูกหนี้ไม่ชำระหนี้จะต้องมีการดำเนินการบังคับจำนำ จำนองก่อนเพื่อนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ แต่ถ้าเป็นการขายฝาก หากลูกหนี้ไม่ทำการไถ่คืนภายในกำหนดเวลา เจ้าหนี้ก็มีสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายฝากโดยเด็ดขาด ไม่ต้องดำเนินการใดๆ ทางกฎหมายอีก

ทรัพย์สินที่ขายฝาก ไม่จำกัดว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ เช่น บ้าน, ที่ดิน, รถยนต์, แหวน, นาฬิกา สามารถนำมาขายฝากได้ทั้งสิ้น แต่การซื้อขายทรัพย์สินบางอย่างที่กฎหมายกำหนดให้ต้องทำตามแบบ การขายฝากก็ต้องทำตามแบบเช่นเดียวกัน เช่นการขายฝากอสังหาริมทรัพย์ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการขายฝากสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไปต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือ มิฉะนั้น

‘ขายฝาก’

จะฟ้องร้องให้ศาลบังคับไม่ได้

กำหนดระยะเวลาไถ่ถอนการขายฝากเป็นไปตามที่ตกลงกัน แต่ต้องอยู่ภายในกรอบของกฎหมายว่าห้ามมิให้ใช้สิทธิ์ไถ่ถอนทรัพย์สินที่ขายฝากเมื่อพ้นเวลา ดังจะกล่าวต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ (ทรัพย์สินเคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น บ้าน, ที่ดิน) มีกำหนดไม่เกิน 10 ปีนับแต่เวลาซื้อขาย

(2) ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ (ทรัพย์สินเคลื่อนที่ได้ เช่น รถยนต์, แหวน, นาฬิกา) มีกำหนดไม่เกิน 3 ปีนับแต่เวลาซื้อขาย

ถ้าในสัญญามีกำหนดเวลาไถ่เกินไปกว่านั้น ก็ให้ลดลงมาเป็น 10 ปี และ 3 ปีตามประเภททรัพย์สิน กำหนดเวลาไถ่นั้นอาจทำสัญญาขยายกำหนดเวลาไถ่ได้ โดยต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้รับไถ่ ถ้าเป็นทรัพย์สินซึ่งการซื้อขายกันจะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ห้ามมิให้ยกการขยายเวลาขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้ได้สิทธิ์มาโดยเสียค่าตอบแทนและโดยสุจริต และได้จดทะเบียนสิทธิ์โดยสุจริตแล้ว เว้นแต่จะได้นำหนังสือหรือหลักฐานเป็นหนังสือดังกล่าวไปจดทะเบียนหรือจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตาม กำหนดเวลาที่ขยายนี้เมื่อรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน 10 ปี หรือ 3 ปี ตามกรอบระยะเวลาข้างต้น

ผู้มีสิทธิ์ไถ่ถอนการขายฝาก ได้แก่

- (1) ผู้ขายเดิม หรือทายาทของผู้ขายเดิม หรือ
- (2) ผู้รับโอนสิทธิ์นั้น หรือ

(3) บุคคลซึ่งในสัญญายอมไว้โดยเฉพาะว่าให้เป็นผู้ได้
การกำหนดราคาสินได้ ถ้าคู่สัญญาไม่ได้กำหนดกันไว้
ว่าเท่าใด ให้ได้ตามราคาซื้อขายฝาก ถ้าปรากฏในเวลาได้ว่า
ราคาสินได้หรือราคาขายฝากที่กำหนดไว้สูงกว่าราคาขาย
ฝากที่แท้จริงเกินอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี ให้ได้ได้ตามราคา
ขายฝากที่แท้จริงรวมประโยชน์ตอบแทนร้อยละสิบห้าต่อ
ปี มีข้อสังเกตว่าราคาสินได้ในอดีตคู่สัญญาสามารถจะ
ตกลงราคาได้ทรัพย์สินที่ขายฝากเป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ จน
ทำให้เจ้าหนี้เอารัดเอาเปรียบกำหนดราคาสินได้ที่สูงกว่า
ราคาขายฝากมาก จนทำให้ลูกหนี้ซึ่งไม่มีอำนาจต่อรองไม่
สามารถได้ถอนได้ จนปี พ.ศ.2541 จึงมีการแก้กฎหมาย
ห้ามกำหนดราคาสินได้ที่สูงเกินจริงดังกล่าวข้างต้น

การขายฝากกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกเป็นของเจ้าหนี้
หรือผู้ซื้อฝากนับแต่วันทำสัญญา เพียงแต่มีเงื่อนไขว่าผู้ขาย
อาจได้ทรัพย์สินคืนได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่ตกลงกัน
ดังนั้น หากผู้ขายฝากไม่ได้ถอนภายในกำหนด มีผลให้ผู้ขาย
ฝากหมดสิทธิ์ได้ถอนและกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นตกเป็น
ของผู้ซื้อฝากโดยเด็ดขาด

ทั้งหมดที่กล่าวมาจะเป็นข้อมูลของลูกหนี้และเจ้าหนี้
ว่า การนำทรัพย์สินไปเป็นหลักประกันการกู้ยืมหรือขอสินเชื่อ
เชื่อนั้นควรทำเป็นสัญญาประเภทใด ตั้งแต่จำนำ จำนอง
หรือขายฝาก เพื่อความเหมาะสมทางธุรกิจให้เกิดประโยชน์
สูงสุดของตตนั่นเอง.

อัคคีภัย เหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอื่นโดยสามารถประกาศเปลี่ยนแปลงหน่วยก่อนวันออกเสียงน้อยกว่า 10 วันได้ ส่วนการลงคะแนนได้ปรับให้ใช้การออกเสียงเฉพาะบัตรลงคะแนนเท่านั้น โดยตัดการลงคะแนนด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ออก หรือพรบ.ประชามติให้กรร.แจ้งรธน.

ในร่างพ.ร.บ.ประชามติฯ ได้เพิ่มบทบัญญัติขึ้นใหม่เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (กรธ.) มีหน้าที่เผยแพร่และชี้แจงสาระสำคัญในร่างรัฐธรรมนูญต่อประชาชน ซึ่งเป็นไปตามข้อเรียกร้องของนายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานกรร.ที่ขอให้แปรญัติตีเพิ่มอำนาจของกรร. โดยมีเนื้อหาระบุว่า ให้ กรร.และกรรมการ, อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ของ กรร.มีหน้าที่เผยแพร่และประชาสัมพันธ์เนื้อหาและสาระสำคัญที่ถูกต้องของร่างรัฐธรรมนูญ พร้อมให้กรร. มีอำนาจร้องขอให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่รัฐทุกหน่วยสนับสนุนและให้ความร่วมมือต่อกรร.

โดยการดำเนินการดังกล่าวของกรร. และกรรมการ อนุกรรมการและเจ้าหน้าที่ของกรร. หรือของหน่วยงานของรัฐ ไม่ให้ถือว่าเป็นการดำเนินงานที่มีผลเป็นแรงจูงใจให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ใช้สิทธิหรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดโทษตามร่างพ.ร.บ.ประชามติ ขณะที่บุคคลทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกเสียงโดยสุจริตไม่ขัดกฎหมายแต่ไม่มีสิทธิในการรณรงค์เกี่ยวกับการออกเสียงประชามติ **คนร่วมวงป่วนประชามติคุก 10ปี**

ขณะที่หมวดว่าด้วยการควบคุมการออกเสียงและบทลงโทษ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ของ กกต. และผู้ปฏิบัติงานภายใต้คำสั่งของกกต. ได้ตัดบทบัญญัติว่าด้วยการไม่ต้องรับโทษตามกฎหมายหากจงใจไม่ปฏิบัติตามหน้าที่, ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดเพื่อขัดขวางไม่ให้เป็นไปตามกฎหมายออก แม้จะกระทำด้วยความสุจริต หรือภายใต้กฎหมาย ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกเสียง

ต้องปฏิบัติงานให้สุจริต หากพบการกระทำที่ทุจริต ต้องได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 - 200,000 บาท และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเป็นเวลา 10 ปี

ทั้งนี้ยังได้เพิ่มการกระทำต้องห้ามในระหว่างการเปิดให้มีการลงคะแนนออกเสียง คือ ห้ามนำบัตรออกเสียงที่ลงคะแนนแล้วแสดงต่อผู้อื่น เพื่อให้ทราบว่าได้ออกเสียงอย่างไรอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง โดยไม่มีอำนาจโดยชอบตามกฎหมาย, ห้ามขัดขวางการออกเสียงประชามติ ซึ่งเพิ่มจากร่างบทบัญญัติเดิมที่ห้ามใช้สิทธิออกเสียงเมื่อทราบว่าตนเองเป็นผู้ไม่มีสิทธิ, ใช้บัตรลงคะแนนที่ไม่ใช่บัตรออกเสียง, นำบัตรออกเสียงออกจากพื้นที่เป็นต้น

ขณะที่บทลงโทษของผู้ที่ฝ่าฝืน จำคุก ไม่เกิน 5 ปี ปรับตั้งแต่ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ขณะที่ผู้ที่กระทำความผิดที่เป็นการก่อความวุ่นวาย รบกวน หรือเป็นอุปสรรคแก่การออกเสียงรับโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปี และปรับไม่เกิน 200,000 บาท

ส่วนบทลงโทษของผู้ที่กระทำการใดๆภายในระยะเวลาของการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ร่างรัฐธรรมนูญและการออกไปใช้สิทธิลงประชามติ อาทิ ก่อความวุ่นวาย ในลักษณะเผยแพร่ข้อความ ภาพ เสียง ในสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือในช่องทางอื่นใดที่ผิดไปจากข้อเท็จจริงหรือมีลักษณะก้าวร้าว ทรยศขาย ปลูกระดมหรือข่มขู่โดยหวังให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิ หรือออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น ต้องลงโทษจำคุกไม่เกิน 10 ปีปรับไม่เกิน 200,000 บาท และอาจถูกสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่เกิน 5 ปี หากศาลมีคำสั่ง

ทั้งนี้ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติใหม่ ว่า ในกรณี que พบว่ามีกรร.กระทำผิดโดยคณะบุคคลตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ต้องได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี- 10 ปี และปรับตั้งแต่ 20,000 บาท - 200,000 บาท และ

ให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเป็นเวลา 10 ปี กรร. ข้อใจคำถามสปท. ไปสั่งใคร

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษก กรร.กล่าวถึงกรณี que ประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ(สปท.) เสนอญัตติของให้นายวันชัย สอนศิริ สมาชิก สปท. ที่ให้นายกรัฐมนตรีมาจากการโหวตของที่ประชุมรัฐสภา ในช่วงเปลี่ยนผ่าน 5 ปี ว่า ประเด็นดังกล่าวไม่เกี่ยวกับ กรร. อีกทั้งไม่ทราบด้วยว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเพราะว่าใครสั่งมาหรือไม่หรือคนที่เสนอประเด็นดังกล่าวนั้นในใจแล้วคิดอะไรอยู่ **“อภิสิทธิ์” ค้านให้รัฐสภาเลือกนายกฯ**

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงคำถามพ่วงประชามติของ สปท.ว่า พรรคไม่เห็นด้วย เพราะจะทำให้เสียหลักการ ทำให้รัฐบาลทำงานยาก รัฐบาลจะต้องได้รับเสียงสนับสนุนจาก ส.ส. บุคคลที่มาจากการแต่งตั้ง 250 คน ไม่ควรมีสิทธิที่จะลบล้างเจตนารมณ์ของประชาชนที่เลือก ส.ส.เข้ามา

“การหยิบประเด็นนี้ขึ้นมาจะมีข้อโต้แย้งมากมาย แต่ กรร.เองก็ยังไม่รับที่จะให้ ส.ว.มีอำนาจโหวตนายกรัฐมนตรีด้วย เพราะจะก่อให้เกิดความสับสนต่อการลงประชามติของประชาชน” ทหารนำนยัดขึ้นแดงสำนักงานส.ส.เพื่อไทย

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า พล.ต.ชัยณรงค์ แก้วกล้า ผู้บัญชาการกองกำลังรักษาความสงบเรียบร้อย มณฑลทหารบกที่ 38 พล.ต.ต.ดร.ภาคล ประภาณนท์ ผบก.ภ.จว.น่าน พร้อมคณะ ได้อาศัยอำนาจตามคำสั่งหัวหน้าคสช.ที่ 3/2559 ลงวันที่ 1 เม.ย.2559 เข้าตรวจค้น สำนักงานอดีต ส.ส พรรคเพื่อไทยทั้ง 3 แห่ง ประกอบด้วย สำนักงาน ส.ส ของ น.พ.ชลน่าน ศรีแก้ว ที่ อ.เวียงสา และ สำนักงาน ส.ส นายณัฐพงษ์ สุปรีย์ศิลป์ ที่ อ.บัว และสำนักงาน ส.ส สิรินทร รามสูต ใน อ.เมือง และได้ทำการบันทึกตรวจยึดขึ้นแดงรวมทั้งสิ้น 8,862 ใบ ก่อนนำไปเก็บไว้ที่ มทบ.ที่ 38 ค่ายสุริยพงษ์ น่าน ทั้งนี้ ยังไม่มีการแจ้งข้อหาใดๆ ต่อสำนักงานทั้ง 3 แห่ง